

บรรณานุกรม

- กาญจนา นาคสกุล. (2527). ภาษาไทยกับความเป็นไทย. ใน รายงานการสัมมนาภาษาไทยกับสังคมไทย, (257), กรุงเทพฯ: ปรเกษพริก.
- กัลยา ดิงศภัทิย์, มรว., และอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2531). การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุสุมา รักษ์มณี, ปรีชา ช้างขวัญยืน, บุพร แสงทักษิณ, เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2533). ทักษะการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- เชวง จันทระเขตต์. (2528). การแปลเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ดวงดา สุพล. (2535). ทฤษฎีและกลวิธีการแปล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพา เทพอักษรพงศ์. (2540). การแปลเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประทีป เหมือนนิล. (2519). วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์.
- พัทยา สายหู. (2532). เอกสารการสอนพหุติกรรมศาสตร์การสื่อสาร หน่วยที่ 5. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ภาสกร เชื้อสว. (2541). การแปลคำเรียกขานในนวนิยาย: กรณีศึกษาเรื่องชั้นกว่าเลือด. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ฤทัยวรรณ วงศ์สิริสวัสดิ์. (2545). ไดอารี่เล่มสอง ของบริดเจ็ต โจนส์. กรุงเทพฯ: อิมเมจ.
- วิชาการ, กรม. กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). คู่มือการแปล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- วินัย ภู่อะหงษ์. (2525). เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย หน่วยที่ 8. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วินิตา คิณินต์. (2531). ศิลปะการแปล. ภาษาและหนังสือ, 20 (2), 22.
- วิไลวรรณ ขนิษฐรัตน์. (2524). ภาษาและภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2527). ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการแสดงความสุภาพ ในภาษาไทยกรุงเทพ. ใน รายงานการสัมมนาภาษาไทยกับสังคมไทย, (346), กรุงเทพฯ: ปรเกษพริก.
- สนิท ตั้งทวี. (2528). ความรู้และทักษะทางภาษา. กรุงเทพฯ: โอเคเอ็นเอสไตร์.
- สมชาย ลำเนียงงาม. (2543). การเลือกใช้คำสรรพนามในภาษาไทยกับแนวคิดเรื่องความสุภาพของบราวน์และเลวินสัน. วารสารอักษรศาสตร์, 23(2), 220.
- สัญฉวี สายบัว. (2542). หลักการแปล (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ลิตธา พินิจภูวดล. (2543). *คู่มือนักแปลอาชีพ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- สุพรรณิ ปิ่นมณี. (2546). *การแปลขั้นสูง*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หอมหวล ชื่นจิตร. (มปป). *ขั้นตอนในการแปล*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2527). *การแปล: อาชีพสู่ประชาชน*. กรุงเทพฯ: ยูไนเต็ดโปรดักชั่น
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2541). *ภาษาศาสตร์สังคม* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อรสา ถาวรเลิศรัตน์. (2530). *บทวิเคราะห์เปรียบเทียบนวนิยายแปลเรื่อง "เด็วดาย" และ "โลนลี่เลดี้" กับ "The Lonely Lady"*, วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Catford, J. C. (1965). *A linguistic theory of translation*. London: Oxford University Press.
- Chanprapun, S. (2542). The Non Equivalence of Personal Pronouns A Translation Hazard In *Language and Linguistics* Vol.1 July-December (pp. 49-57). Bangkok.
- Fielding, H. (1999). *Bridget jones: The edge of reason*. London: Picador.
- Newmark, P. (1981). *Approaches to translation*. New York : Prentice Hall.
- Phomkham, S. (1993). *Pattern of speaking in Thai television dramas: A sociolinguistic analysis*. Master's Thesis, Faculty of Graduate Studies, Mahidol University.
- Smith, S. (Ed.). *Aksorn's Thai learner's dictionary*. Bangkok: Aksorn Charoen Tat.